

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ ซึ่งได้จัดทำขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้า จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นพยาบาลควบคุมโรคติดเชื้อ อาจารย์พยาบาล เกษัตริกร และแพทย์ จำนวน 20 คน ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน หรือการสอนเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ในโรงพยาบาลหรือการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ในสถานบริการทางสุขภาพ และมีประสบการณ์ในการทำงานมาไม่น้อยกว่า 5 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ โดยปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาและโรงพยาบาลในสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย เนื้อหา 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนที่ 2 เป็นแบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 ชุด มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิด ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยส่งแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบทั้งหมด 3 รอบ เมื่อวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 3 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงคำตอบและการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้ค่ามัธยฐานและการกระจายควอไทล์อยู่ในเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้สรุปและนำข้อความที่สมบูรณ์ทั้งหมดไปสร้างเป็นแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในแบบสอบถามรอบที่ 1 โดยใช้ค่าร้อยละ โดยเลือกข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่อ้อยละ 80 ขึ้นไปเห็นด้วย และวิเคราะห์หาความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในแบบสอบถามรอบที่ 2 และ 3 โดยใช้ค่ามัธยฐานและค่าการกระจายควอไทล์ และเลือกข้อความในแบบสอบถามรอบที่ 3 ที่มีค่ามัธยฐาน > 9.00 และค่าการกระจายควอไทล์ < 1.67 มาสร้างเป็นแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อความในแนวปฏิบัติ 66 ข้อความ

จากข้อความทั้งหมด 71 ข้อความ มีค่ามัธยฐาน > 9.00 และค่าการกระจายควอไทล์ < 1.67 เป็นข้อความที่ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพเนื้อหาประกอบด้วย 10 หัวข้อ คือ

1. การเลือกใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 7 ข้อความ แต่มี 5 ข้อความ ที่มีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 9.00-11.00 และค่าการกระจายควอไทล์อยู่ระหว่าง 0-1.00
2. การเตรียมน้ำยาทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 16 ข้อความ แต่มี 15 ข้อความ ที่มีค่ามัธยฐาน 11.00 และ ค่าการกระจาย ควอไทล์อยู่ระหว่าง 0 -1.50
3. การทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ก่อนนำมาทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 10 ข้อความ ซึ่งทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00และค่าการกระจายควอไทล์ เท่ากับ 0
4. การแช่เครื่องมือและอุปกรณ์ในน้ำยาทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติ 6 ข้อความ ซึ่งทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจายควอไทล์ เท่ากับ 0
5. การเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ผ่านการทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 5 ข้อความ แต่มี 4 ข้อความ ที่ทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจายควอไทล์ เท่ากับ 0
6. การป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย และการปฏิบัติหลังจากได้รับอุบัติเหตุและอันตรายจากการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 7 ข้อความ ซึ่งทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจายควอไทล์ เท่ากับ 0
7. การทำลายเชื้อพื้นผิวสิ่งแวดล้อมของสถานบริการทางสุขภาพ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 7 ข้อความ แต่มี 6 ข้อความ ที่มีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจายควอไทล์ เท่ากับ 0
8. การเก็บน้ำยาทำลายเชื้อ ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 5 ข้อความ ซึ่งทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจายควอไทล์ เท่ากับ 0
9. การเฝ้าระวังการปนเปื้อนของเชื้อจุลชีพในน้ำยาทำลายเชื้อและการเจ็บป่วยของบุคลากร ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 5 ข้อความ ซึ่งทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจายควอไทล์อยู่ระหว่าง 0-1.00
10. การกำจัดน้ำยาทำลายเชื้อที่ใช้แล้ว ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติ 3 ข้อความ ซึ่งทุกข้อความมีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจาย ควอไทล์ เท่ากับ 0

อย่างไรก็ตามข้อความที่มีค่ามัธยฐาน < 9 และค่าการกระจายควอไทล์ > 1.67 จำนวน 5 ข้อความผู้วิจัยยังคงไว้ คือ

1. หัวข้อที่ 1 การเลือกใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ข้อความที่ 4 มีค่ามัธยฐาน 10.50 และค่าการกระจาย ควอไทล์ เท่ากับ 1.75
2. หัวข้อที่ 1 การเลือกใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ข้อความที่ 6 มีค่ามัธยฐาน 9.00 และค่าการกระจาย ควอไทล์ เท่ากับ 5.75
3. หัวข้อที่ 2 การเตรียมน้ำยาทำลายเชื้อ ข้อความที่ 4 มีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจาย ควอไทล์ เท่ากับ 1.75
4. หัวข้อที่ 5 การเก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ผ่านการทำลายเชื้อ ข้อความที่ 1 มีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจาย ควอไทล์ เท่ากับ 2.50
5. หัวข้อที่ 7 การทำลายเชื้อพื้นผิวสิ่งแวดล้อมในสถานบริการทางสุขภาพ ข้อความที่ 7 มีค่ามัธยฐาน 11.00 และค่าการกระจาย ควอไทล์ เท่ากับ 2.75

เนื่องจากข้อความทั้ง 5 ข้อความดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการทำลายเชื้อ และนำมาปรับตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ความถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดในการทาวิจัย

1. เนื่องจากไม่สามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรตามคุณสมบัติ ที่กำหนดไว้ได้ทำให้ไม่สามารถกำหนดสัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรแต่ละสาขาได้
2. แนวปฏิบัติสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพที่ได้พัฒนาขึ้นนี้ ไม่ได้นำไปทดลองใช้กับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ เนื่องจากมีข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลาในการวิจัยทำให้ไม่สามารถประเมินผลการนำไปใช้ได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวปฏิบัติในการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนามาตรฐานในการทำลายเชื้อ และแนวทางในการประเมินการปฏิบัติการทำลายเชื้อของบุคลากร ในสถานบริการทางสุขภาพ
2. ได้แนวทางในการให้ความรู้แก่บุคลากรเกี่ยวกับการทำลายเชื้อในสถานบริการทางสุขภาพ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการนำแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพนี้ ไปพัฒนาเป็นมาตรฐานการปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ
2. ใช้เป็นแนวทางในการอบรม ปฐมนิเทศ บุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการทำลายเชื้อในสถานบริการทางสุขภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อของบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพนี้ไปทดลองใช้ในสถานบริการทางสุขภาพแต่ละระดับ เพื่อประเมินผลการนำไปใช้ค้นหาข้อขัดข้อง ปัญหาอุปสรรคในการนำไปใช้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขแนวปฏิบัติให้มีความเหมาะสมและสามารถใช้ได้จริง